

[Niels Andersen.]

beholder vor selvbestemmelsesret med hensyn til den handelspolitik, der skal føres over for tredjelande. Det ærede medlem hr. Aage Fogh nævnedes netop før den merkeksport, vi har haft til disse tredjelande. Når man ser på udviklingen for landbrugs-eksporten, ligger det helt klart, at den udviklingslinje, der her tegner sig, viser, at vor største chance for at forøge eksporten af landbrugsvarer ikke ligger inden for de europæiske lande, men netop ligger uden for de europæiske lande, inden for tredjelandsområderne, de oversøiske lande.

Jeg er af den opfattelse, at det skridt, vi her tager, fra regeringens side er overordentlig omhyggelig gennemtænkt. Det er lykkedes regeringen at føre forhandlinger, der virkelig har resulteret i, at dansk erhvervsliv som helhed bliver bedre placeret, får mulighed for en større indtjening og dermed naturligvis større velstand både for landet som helhed og for den enkelte borger. Jeg synes, man kan glæde sig over — som vi i hvert tilfælde fra retsforbundets side gør det — at vi nu marcherer frem imod frihandel. Vi afskaffer beskyttelsespolitikken og søger nu trinvis, gradvis, efterhånden som det er muligt under hensyn til de tidsintervaller, der er tale om i traktaten, at komme frem til frihed for handelen, og jeg er ganske overbevist om, at det bliver til gavn, til større indtjening for landet som helhed.

Fuglsang: Vi kommunister har ikke lagt skjul på, at vi er modstandere af Danmarks tilslutning til frihandelsområdet, lige så vel som vi er det til andre politiske, økonomiske blokannelser, og vi har ikke lagt skjul på, at vi betragter det skridt, vi her er ved at foretage, for lige så vidtrækkende i sine konsekvenser, som i sin tid vor tilslutning til NATO blev. Vi er imod denne tilslutning, fordi den efter vor mening strider også mod vort lands politiske, økonomiske og nationale interesser og mod den strømning henimod afspænding og nærmere samarbejde mellem landene, som ellers præger vor tid.

Hvad vort lands økonomiske interesser angår, er sagen jo den, at ingen af dem — med retsforbundet og det ærede medlem hr. Aksel Larsen på den ene side og oppositionen på den anden side — der har talt

for vor tilslutning til en eller anden blok-dannelse, har været i stand til at påvise nogen som helst virkelig fordel for Danmark ved et sådant skridt.

Jeg har ikke hørt nogen, som virkelig har motiveret deres tillid til, at for Danmarks vedkommende kunne konventionens mål-sætning virkeliggøres, således som den beskrives i artikel 2, nemlig:

„..... at fremme en vedholdende udvidelse af den økonomiske aktivitet, fuld beskæftigelse, større produktion og en rationel udnyttelse af ressourcerne, finansiel stabilitet og en fortsat forbedring af levestandarden.“

En af frihandelsområdet væsentligste fordele skulle være de nye og større områder, der herigennem skulle åbne sig for vor eksport; men mon ikke virkeligheden vil vise sig at komme til at se noget anderledes ud?

Vi har f. eks., som det også nogle gange er nævnt i dag, i de seneste år været i stand til at oparbejde stærkt stigende industrieksport ikke mindst til de oversøiske lande, og det er fremhævet som noget ganske særlig positivt ved denne frihandels-sammenslutning, at vi fortsat har selvbestemmelsesret med hensyn til vor handel med disse områder. Men for mig at se er der ingen grund til at tro, at vor tilslutning til de syv skulle betyde nogen forbedring i dette forhold. Tværtimod synes alt at tyde på det modsatte. Ude omkring i de lande, hvortil vi afsætter en stor del af vor industrieksport, arbejdes der nu konkret med dannelsen af nye markedsblokke, og man lægger ikke skjul på, at de dannes som direkte modtræk mod den trussel om diskriminering, som de ser i de europæiske markedsplaner; og der er vel ikke nogen grund til at tro, at vor industri som helhed vil kunne finde erstatning for det, vi sætter på spil ude i de oversøiske lande, ved afsætning inden for de syvs område.

Det, jeg her nævner, er jo ting, som viser, at det, vi opnår ved den såkaldte frihandel, vi her er ved at gennemføre, i virkeligheden meget let kan blive en kædereaktion, der ender i det modsatte af det, som man angiveligt tilstræber, nemlig i en yderligere opdeling af verden og nye grænser for handel og samkvem. Dertil kommer, at frihandelssammenslutningen og konventio-